

LØVSTAKKSIDENE

Menighetsblad for Løvstakksiden menighet
DEN NORSKE KIRKE nr. 3/2020

*Lyset som
skinner
i mørket*



Løvtakksiden menighet

Solheim kirke, Hordagaten 28

St. Markus kirke, Lien 45

Kontor i Hordagaten 28, 5055 Bergen

Sikreste treffetid onsdager
og fredager 10–14

*I perioder myndighetene oppfordrer
til/pålegger hjemmekontor, må
du ringe eller sende e-post.*

Prestene treffes etter avtale

Telefon 55 30 81 30 / 995 22 847

Nettside: www.kirken.no/lovstakksiden

E-post: lovstakksiden.menighet.bergen@kirken.no

Bestilling av dåp, vielser og gravferd
på Kirketorget, telefon 55 59 32 10
og kirketorget.bergen@kirken.no

Ansatte

Sokneprest

HILDEGUNN KATARINA ISAKSEN

Vikarierende seniorprest

GUNNAR ERSTAD

Diakonimedarbeider

VIGDIS LINDBERG JULIUSSEN

Kantor MARIKO TAKEI MYKSVOLL

Menighetspedagog/ frivillighetskoordinator

HEIDI HUSEVÅG

Administrasjonsleder/ frivillighetskoordinator

ÅSTA ÅRØEN

Kirketjener

ANNICKEN GILDERNES

Leder for menighetsrådet

Anne Karin Rudjord Unneland

Menighetsbladet

Utgitt av Løvtakksiden menighet
ved menighetsrådet

Redaktør for dette nummeret Atle Moe

Ta gjerne kontakt med kirkekontoret
med forslag til stoff til neste nummer,
som er planlagt å komme til påske.

Bladet er trykket av Bodoni AS

Layout ved Elin Marie Gjeraker/
Bodoni AS og Atle Moe

Forsidefoto av Elin Marie Gjeraker

Distribuert av Posten Norge AS

Om lyset som skinner i mørket ...

**Atle Moe, seniorprest/prostiprest i Bergensprostiene
avtroppende vikarprest i Løvtakksiden menighet**

... skriver sokneprest Hildegunn Isaksen på siden til høyre, og spiller med det på steder i Bibelen hvor det snakkes blant annet om Jesus som verdens lys.

Desember er «lysmåned» fremfor noen, og i år, når koronapandemien gjør at vi lever i en sosial unntakssituasjon, er det særlig viktig at vi finner noe å glede oss over. Om vi ikke har tenkt mye på det tidligere, da vi levde våre vanlige liv, er det nå klart hvor avhengig de fleste av oss er av å omgås eller i det minste se andre folk. Det gjelder kjente og kjære, men også fremmede vi ikke har noe direkte med å gjøre, men som bare er der, rundt oss, i byen, i det daglige.

I dette nummeret av menighetsbladet møter vi en rekke mennesker fra Løvtakksiden. Mange er opptatt av lokalmiljøet, mange bidrar på ulike vis til noe godt i medmenneskers liv. De skaper lys og glede for medmennesker.

Løvtakksiden menighet består av rundt 5000 mennesker, og så er vi en stab. Over flere år har vi vært mange vikarer her, men nå nærmer det seg det som skal være den vanlige og faste bemanningen. Kirketjener Annicken Gildernes kom for noen uker siden tilbake etter mammapermisjon, noe som betyr at siste års vikarkirketjener Karen Bødtker takker av. Også undertegnede takker av her etter halvannet år. Men både Karen og jeg kommer

nok tilbake som vikarer i enkeltgudstjenester og andre sammenhenger. For det vet vi, og det er det mange som vet: Løvtakksiden er en flott menighet, et flott og åpent fellesskap av og for mennesker som vil være med.

Tenn lys!

Tenn lys / Et lys skal brenne for
denne lille jord / Den blanke
himmelstjerne, der vi og alle bor /
Må alle dele håpet så gode ting kan
skje / Må jord og himmel møtes /
Et lys er tent for det.

Tenn lys / To lys skal skinne for
kjærlighet og tro / for dem som viser
omsorg og alltid bygger bro /
Må fanger få sin frihet og flyktninger
et hjem / Tenn lys for dem som
gråter / og dem som trøster dem.

Tenn lys / Tre lys skal flamme for
alle som må sloss / for rettferd og for
frihet / De trenger hjelp av oss /
Må ingen miste motet før alle folk
er ett / Tenn lys for dem som
kjemper / for frihet og for rett.

Tenn lys / Nå stråler alle de fire lys
for ham / som elsker alt som lever,
hver løve og hvert lam / Tenn lys for
himmelkongen som gjeterflokk
så / Nå møtes jord og himmel /
i barnet lagt på strå.

Løpende informasjon om det som skjer:

Løvtakksiden menighet vil, så
godt som mulig, holde nettsiden
www.kirken.no/lovstakksiden
og Facebooksiden oppdatert om det
som skjer og ikke skjer i menigheten.

Pga. pandemien kan det bli endringer
i løpet av kort tid, både positive og
negative. Alt av gudstjenester og
arrangementer blir gjennomført i
henhold til de enhver tid gjeldende
smittevernregler.

Hvis du vil ha informasjon fra
menigheten på tekstmelding og ikke
allerede står på våre SMS-lister, ta
kontakt med kirkekontoret.

Lenker til fine nettsteder:

www.kirken.no/lovstakksiden
www.kirken.no/bergen
www.kirken.no/bjorgvin
www.kirken.no
www.bibel.no
www.kirkens-sos.no
www.nettkirken.no

Lyset som skinner i mørket

Vi er i den mørkeste tiden av året, og samtidig den tiden av året svært mange forbinder med lys. Det er adventstid. Overalt stråler og funkler det av lys, både inne og ute. Syvarmede lysestaker og adventstjerner i alle størrelser lyser opp vinduene og sender lysstråler ut i gaten. Rododendron og andre busker er innhyllet i lenker av lys. Og hjemme har mange av oss funnet frem adventsstaken med fire lys, et lys for hver søndag i advent.

Av sokneprest Hildegunn Katarina Isaksen

Lys gjør oss glad. Tenk hvor lite lys som skal til for å lyse opp et helt rom. De mange lysene vi tenner bringer varme og vitner om håp, og håp kan vi trenge i disse utfordrende korona-tider.



I år blir adventstiden og julefeiring litt mer dempet enn vi er vant med. Det blir færre konserter og sosiale sammenkomster, og mange vil savne noen på julaften som ikke kunne reise på grunn av smittefare. Men selv om det blir annerledes, blir det definitivt advent og jul i år også!

For julen handler om den store gleden som hendte en julenatt i Betlehem for lenge siden da Gud steg ned til jorden og lot seg føde som et lite barn i en stall:

«Det sanne lys som lyser for hvert menneske kom nå til verden,» står det skrevet i Johannes-evangeliet 1,9.

Gjennom Jesus fikk vi bli kjent med Guds kjærlighet og vilje for sine barn. En kjærlighet så stor og vid, og bred og dyp, at det overgår vår forstand. Når vi lurar på om Gud elsker oss, kan vi se for oss Jesus der han strekker hendene ut til alle som søker ham. Og når vi lurar på hvor Gud er å finne, kan vi se til stallen i Betlehem.

Mange har en julekrybbe hjemme. De kommer i alle slags størrelser, men innholdet er det samme. Stallen er Jesu føderom. En ung mamma Maria har født sitt første barn. Hun har sikkert vært redd, nå er hun bare glad og holder sin nyfødte sønn i armene. Ved siden av henne står den undrende og modige Josef, han som tok imot og oppdro Jesus som sitt eget barn. Der er forbausede gjeterne og takknemlige vitenskapsmenn, astrologene. Rundt dem ligger sauer, esel, okse, og sikkert andre dyr. Og over stallen stråler og synger et englekor verden aldri har sett maken til, de synger for det lille Jesusbarnet. Hele skapningen er der julenatt, når jord og himmel møtes. Det må ha vært et vell av følelser i stallen: smerte

og glede, engstelse og fred, undring og takk, håp og drømmer. Alt rommet og tatt imot av Gud. At Gud kom til verden slik, forteller oss at vi ikke trenger å søke i det ekstraordinære, Gud er der mennesker er. Jesu føderom er så velsignet naturlig, og samtidig overgår det vår fatteevne.

Når vi samles til feiring av Jesu fødsel på julaften i Solheim og St. Markus kirker, håper jeg vi finner det samme som var i stallen i Betlehem den gang. Et sted som rommer hele oss: vår tro og vår tvil, våre gleder, smerter og sorger, våre håp og drømmer. Vår takknemlighet over julemysteriet. Vår tro på at Gud er til stede i våre alminnelige liv med tilgivelse og fred. Troen på at Jesus kan tenne lys og håp i hjertene våre.

Men først er det adventstid. Og mens vi tenner lys inne og ute forbereder vi oss på å ta imot det sanne lyset, Jesus Kristus. Lyset som skinner i mørket.

Velsignet advent og juletid!

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. [kirkens-sos.no](https://www.kirkens-sos.no)

SOS
22 40 00 40



SOS
CHAT



SOS
MELDING

KIRKENS
SOS

Ta kontakt!

Prester, diakoniarbeider og den øvrige staben i Løvtakksiden menighet er tilgjengelig for samtale, inkludert på telefon og gjennom andre medier. Særlig i disse tider, når mye av vanlig sosialt liv og vanlig sosial kontakt er redusert, vil vi være til stede for folk.

Ta kontakt direkte med den du vil (Hildegunn Katarina Isaksen 412 49 957, Vigdis Lindberg Juliussen 948 29 037). Kontakt kontoret på telefon **55 30 81 30** eller skriv til lovstakksiden.menighet.bergen@kirken.no, for å bli satt i forbindelse med en av oss. Mer informasjon finnes på nettsiden www.kirken.no/lovstakksiden.



iStock

Deilig er jorden

Tekst Bernhard Severin Ingemann, melodi tysk folketone

Deilig er jorden / prektig er Guds himmel / skjønn er sjelens pilgrimsgang / Gjennom de fagre / riker på jorden / går vi til paradys med sang.

Tider skal komme / tider skal henrulle / slekt skal følge slekters gang / Aldri forstummer / tonen fra himlen / i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den / først for markens hyrder / skjønt fra sjel til sjel det lød / Fred over jorden / menneske fryd deg / Oss er en evig Frelser født!

Slik Lukas forteller det: Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!»



iStock

Det var noen gjeterer der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.



KIRKENS
SOS

Bymisjonen desentraliserer julefeiringen i Korskirken: **Velkommen til feiring i Solheim kirke!**

Kirkens Bymisjons tradisjonelle julaftenfeiring i Korskirken blir i år flyttet ut til andre menigheter, blant dem Løvtakksiden. Årsaken er koronasituasjonen – det er ikke lov å fylle Korskirken slik som i tidligere år. I Løvtakksiden er vi derfor glad for å kunne invitere til gratis feiring i Solheim kirke.

Juleselskapet i Korskirken julaften pleier å samle over 400 gjester til feiring med gudstjeneste, julemat og gang rundt juletreet. Et mylder av folk fyller kirken. Her er barnefamilier, studenter, folk fra Bymisjonens gatenære arbeid, han som feirer sin første jul uten barna og hun som ble alene i sommer. Selskapet byr på fellesskap og feiring for den som ønsker eller trenger å være en del av et slikt fellesskap.

Pinnekjøtt eller vegetarmat

I år blir dette annerledes! På grunn av smittebegrensningene, vil det ikke være mulig å samle mer enn 50 mennesker av gangen. For at flest mulig likevel skal få mulighet til å feire jul på denne måten, arrangeres juleselskap flere steder i byen.

Hos oss begynner arrangementet julaften klokken 18. Det blir en tradisjonell feiring på alle måter, med servering av pinnekjøtt med poteter og kålrabistappe til middag, men med et vegetaralternativ for den som ønsker det. Og så blir det riskrem, julekaker og kaffe til dessert. Vi synger julesanger og leser juleevangeliet. Sannsynligvis blir



Fra den tradisjonelle julefeiringen i Korskirken. I år blir feiringen desentralisert til flere andre kirker, blant dem Solheim. (Foto: Eiel Holten, Kirkens Bymisjon)

det ikke juletrengang i år, men dersom smittevernreglene tillater det, skal vi få det til! Julematen tilberedes av Hotell Terminus og leveres til kirken av Kirkens Bymisjon. Menigheten vil pynte til jul og sammen stiller vi som vertskap.

Fellesskap

Dette er en kveld for den som ønsker å feire jul sammen med andre, og vi har plass til 50 personer i selve kirkerommet i Solheim kirke. Fra staben stiller diakon Vigdis og sogneprest Hildegunn. I tillegg blir det både

ansatte og frivillige medarbeidere fra Bymisjonen. Arrangementet er gratis.

Siden det er begrensning på antall deltakere, kan vi ikke love plass til alle, men meld deg på og vi svarer om det er plass i god tid før julaften.

For påmelding send epost til administrasjonsleder Åsta Årøen: **aa592@kirken.no**.

For mer informasjon om arrangementet ring sogneprest Hildegunn Isaksen **tlf. 412 49 957** eller diakon Vigdis Juliussen **tlf. 948 29 037**.

Nødvendig med påmelding til julaftengudstjenestene:

Inne i St. Markus – ute i Solheim

For at alle skal få en trygg julaften i vår menighet, blir årets julaftensgudstjenester i Løvtakksiden med påmelding. Dette er for å forenkle avvikling og smittevernsarbeid.

Vi har en gudstjeneste kl. 14 i St. Markus kirke og en kl. 16 utenfor Solheim kirke.

Gudstjenesten utenfor Solheim er altså en friluftsgudstjeneste. Dersom du ønsker å være sikker på å få delta, send oss en påmelding til **lovstakken.menighet.bergen@kirken.no**, merk mailen med «Påmelding», og skriv

ditt navn, mobilnummer og hvilken gudstjeneste du ønsker å delta på. Du kan også sende SMS til mobil **995 22 847**.

Vi kan ikke nå, når vi lager dette menighetsbladet, si noe om hvor mange vi får lov til å ha på hver gudstjeneste, men vi vil fortløpende orientere om dette på blant annet Facebook-siden

vår. Alle registrerte navn og nummer blir slettet ti dager etter gudstjenester, da dette er innsamlet bare for smittevernsformål.

Dersom du ikke melder deg på i forkant, kan du forsøke «drop in». Da slipper du inn dersom det er ledig plass. Det er da fint om du har med deg lapp med navn og mobilnummer.

Min jul

Jul feires over hele verden, og på Løvtakksiden er vi tett på hele verden, hele livet. En tur i nabolaget ga innblikk i flere ulike måter å feire jul på.

Av Vigdis Juliussen



Minnes julen i Syria

– Det er ikke som i Norge, at man begynner juleforberedelsene to måneder i forveien. I Syria begynner forberedelsene to dager før!

Rana Hazim kom til Norge for fem år siden sammen med sin søster, og er nå bosatt på Løvtakksiden sammen med mannen sin, Magne. Hun forteller ivrig om hvordan hun har feiret jul i Syria før krigen brøt ut, mens det fortsatt var et velfungerende land med vakker natur. Hun forteller videre at majoriteten av befolkningen i Syria er muslimer, men selv er hun ortodoks kristen og har alltid feiret Jesu fødsel sammen med familie og venner.

– Advent var noe jeg lærte da jeg kom til Norge, sier hun og viser til adventsstake med fire lilla lys og adventskalender.

Hun forteller at adventen i Syria blir markert med gudstjeneste og med at de som ønsker, faster fra 1. desember frem mot julaften, som i Syria feires 25. desember.

Plastrær

Til forskjell fra Norge, vokser det ikke juletrær i hver en skog i Syria. Der, som her, har det derfor blitt vanlig med plastjuletrær som pyntes slik at det er klart morgenen 25. desember. Rana ler av spørsmålet om det er vanlig å gå rundt juletreet, og jeg innser at det egentlig er litt merkelig å gå rundt et tre i stua si. Hun finner frem mobilen og setter på en arabisk julesang, på melodien «Bjelleklang».

– Det er ikke vanlig med allsang, men vi hører på vestlige julesanger som er oversatt til arabisk.

God mat og søtsaker spiller en viktig rolle i julefeiringen i Syria også.

– Det er mange små besøk på julaften. Det er vanlig at man drar innom kanskje ti hjem, for å ønske dem god jul og få julegodt. Når det er tomt for søtsaker hos din familie, er det din tur å dra på besøk til andre, gjerne de samme som har vært hos deg.

I Syria er det vanlig at de som tilhører kristendommen går i kirken i julen. (Foto: Privat)

– Da jeg var liten sa jeg til foreldrene mine: «Vis meg hva dere har samlet» da de kom hjem etter å ha vært hos venner og familie på besøk. Jul er noe eget for barna, de har flere forventninger, smiler Rana.

Ingen spesiell mat

Du har vel kanskje allerede tenkt deg at det ikke er pinnekjøtt og ribbe som står på menyen 25. desember i Damaskus, og det er helt riktig.

– Vi lager god mat, men det er ikke noen spesielle retter. Ofte er det tapas eller lignende. Men siden man har så mange besøk er det ikke alltid man rekker å spise middag, sier Rana med et smil før hun fortsetter med erfaringene fra norsk jul:

– Men hvis Magne ikke får pinnekjøtt, så blir det ikke jul.

Når det blir snakk om julepynt er Rana rask med å nevne mormoren til sin mann.

– Det er som å gå inn i et eventyrhus! Det er pyntet til jul til og med på do!

Pynter dagen før

Rana ler igjen og sier at i Syria pynter man juletre dagen før jul og setter opp figurer av «Den hellige familie», som der ikke bor i krybbe, men i en steinhule, ofte laget av krøllete gråpapir. Dersom det er mange kristne i nabolaget, pynter privatpersoner gatene med lys en ukes tid før jul. Selv om flertallet av syrere er muslimer, er det vanlig at de ønsker sine kristne venner og naboer riktig god jul, og omvendt når det er muslimske høytider.

At julen for mange handler mer om det materielle enn om Jesu fødsel, kjenner Rana seg igjen i. For Rana er det viktig å gå i kirken i julen, i tillegg til å bruke tid med familie og venner. Og spise kranssekake:

– Etter at jeg smakte hjemmelaget kranssekake fra min mormor, har jeg aldri kjøpt det på butikken igjen.



Vincent perler julepynt sammen med mamma. (Foto: Vigdis Juliussen)

Til bestemor og bestefar

Litt lengre borti nabolaget blir jeg ønsket velkommen i døra av en liten nisse med strikka julegenser og nisselue, og ei pepperkake i hver hånd.

Oscar (to år) titter nysgjerrig frem i døråpningen før han løper tilbake og ser videre på sitt favorittbarne-tv «Peppa Gris», som også er avbildet på sokkene hans.

Mamma Stine Iren Kvam forteller at det er mormor som har strikka julegenser til sønnene. Det kan komme godt med når familien skal reise til mormor og bestefar i Sogn i julen. Der er nemlig sjansen for snø noe høyere enn i Bergen. Vincent (fire og et halvt år) forteller at han har akt på rumpeakebrett der før. Mamma spør om han ønsker seg nytt akebrett til jul:

– Da kan du og Oscar dra mamma hjem fra jobb.

Som ventet møter forslaget motstand fra Vincent:

– Neeeeei! Dere kan dra meg fra barnehagen!

Dobbel kjærighet

På spørsmål om hva han ønsker seg, kommer fireåringen etter hvert frem til at han ønsker seg en stor kjærighet på pinne, med kjærighet i begge endene.

– Da skal mamma få den ene.



Vincent og Oscar gleder seg til jul. (Foto: Vigdis Juliussen)

Han vet at mamma ønsker seg en bil, og etter å ha tenkt litt på det, kommer han frem til at det gjør kanskje storebror Kristian på 12 år også. Vincent vil gjerne vise hva han fikk i fjor og piler opp på loftet.

– Brannmann Sam, sier han og peker på et stilig blått sengesett med bilder av den populære barnefiguren.

Mamma finner frem en glitrende grønn julekule som Vincent lagde i barnehagen i fjor og en engel som storebror har lagd. Vincent synes imidlertid at

engelen minner mer om en bie og retter på de voksne som snakker om denne engelen.

Fra stuevinduet ser vi mot Ulriken hvor hodelyktene blinker i steintrappa oppover mot toppen.

– Ønsker du deg hodelykt? spør mamma og ser på Vincent.

– Ja, også må vi ha refleks!

Videre spør mamma hva de så på vei til barnehagen nylig.

– Ballmånen! Sånn som denne, svarer fireåringen entusiastisk og viser frem den grønne glitrende julekula.

Jesu fødselsdag

Familien pleier å gå i kirken på julaften og etter litt lirking er Vincent enig i at det er Jesus som har fødselsdag på julaften. På spørsmål om han kan noen julesanger blir han litt sjenert, men mamma hjelper:

– Et barn er... født... i...

– Tunellen! jubler Vincent, og alle ler.

Når man er fire år er det mye å holde styr på, da er det vel ikke så rart at julesangen «Et barn er født i Betlehem» og Knudsen og Ludvigsens «En ku i tunellen» kan gå litt i surr.

Vincent er veldig glad i å perle og sitter nå i dyp konsentrasjon og plukker små perler i gull og svart.

– Kaptein Sabeltann-farger!

Og plasserer de nøye ned på hjertebrettet. Han blir enig med mamma om at de kanskje kan perle og stryke med matpapir mellom slik at de kan pynte juletreet med perlede hjerter i år.

Pinnekjøtt og is

Mamma forteller at det er pinnekjøtt som står på menyen på julaften, med is til dessert. Lillebror Oscar, som møtte meg i døren, er åpenbart glad i pepperkaker, men Vincent har en annen favoritt:

– Kakemenn! Det er bedre enn pepperkaker.

På julaften er det også duket for den tradisjonsrike TV-tittingen med Mikke Mus og Donald.

– Men ikke Peppa gris; skyter Vincent inn. Antakelig til lillebror Oscars fortvilelse.

På vei over stuegulvet mot skoene i gangen, protesterer Vincent som fortsatt sitter ved spisebordet og perler på hjertet:

– Jeg trenger blå!

Undertegnede må pent lystre kunstneren og plukker en liten haug blå perler på veien ut av den varme stua med stearinlys og ut i kveldsmørket.

Jul med naboene

Anna Johnsen (88 år) ønsker meg velkommen inn i stua og spør om det er noe spesielt jeg legger merke til. På sofaen sitter en mørkhudet dukke med en søt liten kjole. Anna tar ned dukka og forteller at da datteren var liten lette hun lenge for å finne en dukke som ikke var hvit, og som heller ikke var svart med bastskjørt.

Det er ingen tvil om at Anna har sine prinsipper og verdier og ikke er redd for å vise det. Til slutt fant hun dukken «Majalaika».

Anna ler:

–Den måtte ha et navn, så da ble det bare slik.

–Da jeg sto og vasket opp på kjøkkenet så jeg ofte to fine jenter, søstre, med lang, svart, flette som gikk forbi. På den tiden kom det mange båtflyktninger fra Asia. Jeg tenkte at de hørte sikkert til borti nabolaget med kommunale boliger som på den tiden var preget av både slagsmål og fyll.

Anna er en handlingens kvinne og fant etter hvert ut hvor de bodde og dro på besøk for å invitere dem over.

Jentene og familien ble invitert over til Anna og familien hvor de feiret jul i flere år.

–Første julen var vi spente på hvordan det kom til å bli. Jeg lagde både pinnekjøtt og høns, slik at de kunne få noe de var vant med å spise, sier Anna.

Måtte droppe juletre

Hun reiser seg fra godstolen og plukker ned en bildebok fra bokhylla, «Juleevangeliet». Denne boken viste hun jentenes far første jula de var sammen og forklarte at hun pleide å lese i den til datteren sin slik at hun kunne lære om julen og sa:

–Nå vil jeg høre hvordan det virker på deg.

Mannen, som var hindu, bladde gjennom og sa:

–Den kan du bare bruke.

–Vi ble så mange at vi droppet juletreet, det var jo ikke plass til å gå rundt, forklarer Anna.

Feiringen med naboene ble tradisjon og menyen endret seg:

–Det ble slutt på høns til middag, etter hvert ville alle ha pinnekjøtt, smiler 88-åringen og det er tydelig at dette vekker gode minner.

Hun er mange tiår tilbake i tid og forteller om barndommens jul i Aurland. Da gikk de alltid i kirken, hvor faren var klokker. Da som nå, gikk det i julevask og kakebaking før jul.

–De eldre brødrene mine kom hjem til jul og hadde alltid kjøpt noe til lille meg. Det var forferdelig å måtte vente på å pakke opp! ler Anna.

Spesielt juleminne

På spørsmål om hun har et spesielt sterkt juleminne forteller hun:

–Det var under krigen og broren min jobbet på en fabrikk i Horten. Jeg lå på rommet mitt, men hørte i etasjen under. Jeg la øret mot gulvet og hørte min bror heve stemmen: «Jeg arbeider ikke for tyskerne!» og at mor gråt. Det var den julen. Og da gikk det fire og et halvt år hvor vi ikke visste om han var i livet eller ikke. Heldigvis kom han hjem etter hvert.

Anna er tilbake i 2020 og forklarer at hun skal feire med datterens familie i år.

–Da er jeg hos dem til pakkene er åpnet og kakene oppspist, ler hun.

Etter flere historier om mennesker hun har møtt og engasjert seg i, sier hun med bestemt stemme:

–Man skal ikke bare følge de beskjedene man får, man skal tenke selv også.

En oppfordring til ettertanke nå mot juletider hvor vi har en tendens til å bli veldig opptatt av husvask og julekaker, og kanskje glemmer de som trenger litt ekstra omsorg.



Anna Johnsen med datterens dukke Majalaika. (Foto: Vigdis Juliussen)

Barna hører til i kirken

Løvstakksiden menighet er for alle generasjoner, og i desember har vi flere spesielle tilbud for barn. Blant dem er:

Julevandring/krybbespill for familier og barnehager

Vi planlegger også i år julevandring i Solheim kirke og St. Markus kirke. I mange år har vi invitert barnhagene i sognet til noe vi kaller Krybbespill. Det er vår form for julevandring – og vi ser på det som en av våre suksesser. Det har vært stor interesse, og i fjor var 140 barn påmeldt. I år ønsker vi også å tilby familier å komme.

I krybbespillet/julevandringen tar skuespiller Berit Eggen Solstad (som bor i menigheten og også er med i menighetsrådet) oss med til stallen og fører oss inn og gjennom deler av juleevangeliet. Kanskje blir det litt uventet spennende. Kantor Mariko Takei Myksvoll er med og spiller vakkert på mange ulike instrumenter. Lek, sang og musikk er sentralt. Sammen skaper vi en stemningsfull stund med mange ulike sanseintrykk.

Familier inviteres til mandag 7. desember klokken 18 i Solheim kirke.

Dette er noe som passer for barn fra tre år og oppover. Kontakt oss ved å ringe eller sende melding til administrasjonsleder Åsta Årøen på telefon 995

22 847 eller menighetspedagog Heidi Husevåg på 971 45 964.

Luciadagen

Luciadagen, 13. desember, faller i år på 3. søndag i adventstiden. Vi markerer dette ved å ha familiegudstjeneste klokken 11 i Solheim kirke. Gudstjenesten begynner med barn med lys som går i prosesjon. Vi har hvite kapper og elektriske lys til alle, så dette blir nok stemningsfullt. Det er flott om de som vil delta i prosesjon vil være med og øve på sangene før gudstjenesten.

Kontakt Heidi på **971 45 964**, så får dere mer informasjon.

Kirkeposer

På grunn av smittefare kan vi før tiden ikke ha løse leker bak i kirkerommet. Men vi har laget spennende poser med leker og hobbysaker som barna kan utforske mens de er i kirken. Barna kan ta med hjem det de liker i posen.

Min kirkebok

Vi har allerede i år hatt utdeling av Min kirkebok og barnebibler. Men har ikke du og din familie fått dette, kan dere kontakte Heidi. Vi ønsker å spre evangeliet og bibelfortellinger til alle som er interessert!

En gave som setter spor?

Mens tidligere generasjoner ble kjent med bibelfortellinger, adventslys og julesanger på skolen, er dette nå sterkt begrenset. Nå må hjemmene og menighetene fortelle og formidle det de ønsker barna skal lære. Ved å gi barn eller barnebarn eller andre barn en barnebibel eller lignende, kan foreldre, besteforeldre, tanter, onkler og hvem som helst ellers være med på å spre det gode evangeliet. Det finnes også puslespill og leker med motiv fra Bibelen. Vi i menigheten vil også slå et slag for å synge kristne julesanger som f.eks. Et barn er født i Betlehem og O, jul med din glede.

Det kan også bli fine stunder om du deler med barn og barnebarn hvilke julesanger du hadde som favoritt da du var liten.

Kontakt menighetspedagogen, det blir hun glad for.

Er det noe du lurer på, eller du bare ønsker en prat om trosopp-læring, hører jeg gjerne fra deg. Har du ønsker eller ideer, er jeg takknemlig om du deler det med meg.

**Menighetspedagog
Heidi Husevåg,
telefon
971 45 964.**



Ny klokkeklang i St. Markus

St. Markus-kirkens vakre klokker har ringt og kimet over bydelen i mer enn 80 år og kalt til gudstjenester i fest og sorg. Men nå er det også kommet et klokkespill-instrument inne i kirken.

Vår kantor Mariko Takei Myksvoll er Bergens eneste klokkenist og kampanolog i aktiv tjeneste. Hun er ofte å høre på

konsserter både her i byen og i andre byer og land.

Da Johanneskirken fikk installert nytt klokkespill i kirkens tårn i 2014, var hun sterkt engasjert i prosjektet sammen med sin mann, daværende kantor i Johanneskirken Asbjørn Myksvoll, som hadde arbeidet for dette i mange år.

Et klokkespill i en kirke, eller som f.eks. i Oslo rådhus, består av flere tonn med malmklokker, ofte av bronse, som betjenes av en klokkenist. Musikken fremføres på et stokk-klaviatur som er koplet til et antall klokker. Johanneskirken, f.eks., har 48 klokker som til sammen veier rundt 15 tonn.

Det er ikke videre praktisk å sitte i et tårn å øve når mange tusen mennesker hører det i byen utenfor kirken. Derfor må en klokkenist ha et øvingsinstrument. Så nå har Mariko kjøpt sitt eget, private klokkespill, slik at hun kan øve oftere.

Dette er jo en forholdsvis stor investering for en organist og klokkenist, men veldig viktig for å utøve faget. Selv er hun takknemlig for at instrumentet kan stå i St. Markus, både for øving og til bruk ved konsserter og kanskje også undervisning av andre.

Og i Løvstakksiden menighet er vi altså så heldig at vi får glede oss over musikken på det spesielle instrumentet.



Menighetens kantor Mariko Takei Myksvoll er også klokkenist, og har kjøpt eget øvingsinstrument som står i St. Markus. (Foto: Privat)

Gode og mindre gode INSTRUMENTER

Det er ingen selvfølge at en bymenighet som vår har instrumenter som holder høy kvalitet og som er attraktive å spille på. Men gode instrumenter er svært viktig for å fremme kvalitetsmusikk og for dem som skal videreutvikle musikken i menigheten.

Av kantor Mariko Takei

Menigheten har i senere år investert en del på dette området, etter at det altfor lenge var en for lavt prioritert sak. I de to kirkene våre var det behov for flere instrumenter til menighetens oppbyggelse: Solheim kirke med orgel og to pianoer, og St. Markus kirke med to pianoer og et orgel som er historisk viktig og bevaringsverdig.

Takket være stor velvilje fra bl.a. menighetsråd og foreningen «Kirkepryd», har vi kjøpt to nye pianoer i Solheim kirke (2010 i kirkerommet og 2020 i menighetssalen), og nytt konserthflgel (2012) av meget høy kvalitet i St. Markus kirke. I ettertid har det vist seg at dette var svært gode investeringer.

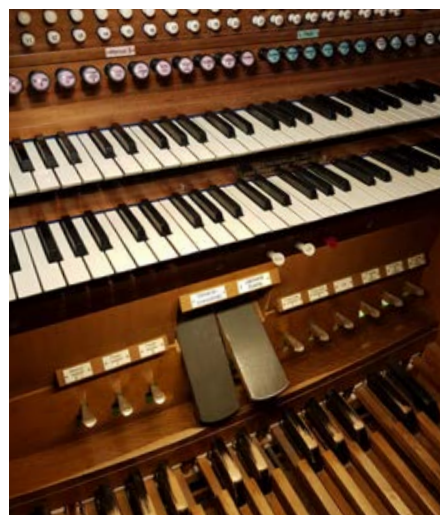
Orgelet i Solheim kirke er fra 1956 da kirken var ny, men har aldri vært et godt egnet instrument til liturgisk bruk. Det mangler fremdeles kvaliteter til våre behov. Det er heller ikke andre løsninger enn å skifte det ut, og derfor er det tatt initiativ til dette.

Rehabilitering i St. Markus

Når det gjelder St. Markus kirke, så har det nye flygelet allerede ført til mange positive konsertopplevelser, der flere anerkjente pianister har spilt. Mange er overrasket hvor godt det passer til kirkens gode akustikk.

I St. Markus står også det fine danske Frobenius-orgelet fra 1939, som representerer en svært viktig periode i «orgelbevegelsen». Her er mye kvalitet som må bevares. Derfor er det tatt initiativ til å rehabiliter instrumentet og fornye det helt utslitte spilleklavaturet. Vi håper at dette kan gjøres om ikke lenge.

Vi har derfor opprettet et orgelfond for våre to kirker, og oppfordrer til giverglede. I forbindelse med Anders Baste Revheims bortgang i vår – han var ofte frivillig musiker hos oss, på fløyte og med sang – har hans mor Inger-Margrethe Winther donert det første betydelige beløpet. Vi er svært takknemlig for dette! Om flere vil bidra,



Frobenius-orgelet i St. Markus fra da kirken var ny, er av svært god kvalitet, men trenger rehabilitering. (Foto: Mariko Takei)

kan en gi til Løvstakksiden orgelfond på kontonummer 5083.05.65067 (merk «orgel»), eller ved å vipse til 635799 (merk «orgel»).

Sara er ny leder for Løvestakken frivilligsentral

Hva er en frivilligsentral? På nettsiden til Løvestakken frivilligsentral står det: «Vi ønsker å være et kontaktsenter for alle som ønsker å delta i frivillig arbeid og aktiviteter uansett alder, kjønn, økonomisk status, etnisk tilhørighet og religion. Frivilligsentralen er kort sagt en møteplass som formidler kontakt mellom mennesker i lokalmiljøet – noen trenger hjelp og andre ønsker å hjelpe. Frivilligsentralen er et sted hvor gleden over å bruke deg selv er den betalingen du får».

Av Åsta Årøen, administrasjonsleder og frivillighetskoordinator i Løvestakksiden menighet

Sara Kohne begynte som leder for Frivilligsentralen i høst, og etterfulgte da Hans Magne Skard, som er reist til Oslo for å satse på stand up-karriere. Covid 19-situasjonen og restriksjonene som følger med, har gjort starten utfordrende.

Men hvem er hun, berlineren som første gang kom til Norge og Hafslo i 2004, da som deltaker i et ungdomsutvekslingsprosjekt?

Jeg har tatt turen til Ny-Krohnborg skole, der kontoret ligger, i kultursenteret. Sara er født i Berlin og har doktorgrad i kulturvitenskap. Tematikken for doktorgraden var endringer i byen, når bydeler oppgraderes: Hva skjer med befolkningen?

Feltarbeidet ble gjort i Oslo (på Tøyen og Grønland) og Berlin (i Kreuzberg, en fargerik og spennende bydel), der hun intervjuet lokalbefolkningen.

Saras første møte med Norge var altså som deltaker i European Voluntary Service. Det er et EU-prosjekt der ungdom får mulighet til å arbeide frivillig i et annet land. Sara havnet i Hafslo i Sogn og jobbet i barnehage og lærte seg språket. Neste norgesopphold var i 2006, da hun hadde et Erasmus-år (utvekslingsprogram) og havnet på Universitetet her i byen. Hun har også en bachelor i skandinavistikk fra Berlin.

Vil jobbe der folk er

Familien er fortsatt i Berlin, og besøkes ofte (iallfall før viruset slo til). Det er

faktisk ikke mer enn fem timer fra dør til dør. Nå gjør jo karantenebestemmelser og risiko for smitte det vanskelig å bevege seg, så nå er det mest Norge på Sara.

Jeg tror ikke det er så mange frivilligsentraler som ledes av en med doktorgrad.

–Savner du ikke en karriere på universitetet? spør jeg.

–Overhodet ikke, svarer Sara:

–Jeg vil jobbe der folk er, tett på.

Hun forteller at én, kanskje den viktigste oppgaven for frivilligsentralen, er å styrke tilhørigheten mellom den enkelte og lokalsamfunnet. Men det er på samme tid viktig å være klar over at fellesskap kan bety ulike ting for ulike mennesker.

–Hva er den kjekkeste oppgaven? lurer jeg.

–Det er tilbudet «Løvestakken ut», forteller Sara og legger til at dette er et ferietilbud for barn i området som består av fire ulike turer:

Blant annet skiskole og hyttetur på Voss, Ekstremsportveko og tur til Skjergardsheimen i Øygarden med fisketur og klatring. Det er alt både veldig populært og veldig kjekt.

Ukentlige aktiviteter

En annen viktig oppgave for Frivilligsentralen er Løvestakkdagene, en årlig kulturmarkering i området, i måneds-skiftet august/september. Ellers har Frivilligsentralen ukentlig aktivitet i



Sara Kohne begynte i høst som leder for Løvestakken frivilligsentral. (Foto: Privat)

form av leksehjelp for barn 2.–4.trinn (og dette går selv om det er korona-tid). Der er også en sygruppe i regi av sentralen og det er planlagt språkkafé. Oppstart igjen av nabolagskafeen er et høyt ønske.

Avslutningsvis spør jeg om hva slags drømmer Sara har for Løvestakksiden. Og det, det er mange.

–Jeg drømmer om at flere organisasjoner skal jobbe sammen og fremme Løvestakken-identitet, kanskje kan vi også få til samarbeid på tvers av bydelsgrensene? Et annet sterkt ønske er at flere skal få lyst til å bli boende og oppdage nye ting i sitt nærmiljø, at vi skal få flere møtesteder som er tilrettelagt og tilgjengelig for alle. Det bør også være et mål at byen skal vende blikket mot Løvestakksiden, sier hun.

Ja, går det an si mer? Dette er jo drømmer som mange av oss her i området deler. Det ser lovende ut! Vi ønsker Sara lykke til i den nye jobben.



Marie Glesnes (t.v.) og Espen Aarberg sørger for at nabolaget på Blekenberg får det som trengs av mat og drikke til jul. (Foto: Åsta Årøen)

Snart jul i nærbutikken

– Husk å holde fast ved tradisjonen

I området rundt Blekenberg ligger en koselig matbutikk, Matkroken, som jeg går forbi hver dag på vei til jobb. Der kan en kjøpe det meste en trenger av mat og drikke, og for meg er den et fint sted for lunsjmat, eller vannflaske før en tur i Løvstien.

Av Åsta Årøen

Butikken ligger i et historisk rikt område, Blekenberg. Boligene her er et resultat av Bergen kommunes innsats i 1920–40 årene på å avhjelpe bolignød og brakkeboliger. Bebyggelsen ble tegnet av arkitekt Paul Lambach, og husene i området har en langt bedre standard enn andre kommunale boliger på den tiden.

Matkroken er et møtepunkt, og har eksistert under ulike navn (FOKUS, ICA Nær og nå Coop/Matkroken). Inne i butikken finner vi to hyggelige personer på jobb, Marie Glesnes og Espen Aarberg. Marie har faktisk jobbet i butikken siden 1986, men hvor lenge butikken har eksistert er de ikke sikre på.

–Men vi har kunder som sier de har handlet her i over 50 år, sier Espen.

Færre kunder, men god omsetning

De to forteller at de ikke er så vant med å bli intervjuet, men vi blir enige om at dette går bra.

–Er det spesielle juleforberedelser i butikken? lurer jeg på.

Jeg har jo allerede lagt merke til at kakemennene kom tidlig i høst.

–Julevarene må bestilles allerede om sommeren, forteller de to.

–Og julemennene? lurer jeg.

–De var på plass allerede 16. september, får jeg til svar, mens de smiler.

Det er en del folk i butikken, og jeg lurer på hva folk kjøper nå i førjulstiden.

–Julebrus, sier Espen.

–Hm, det var litt overraskende, tenker jeg, men å kjøpe julebrus er jo også en måte å støtte nærbutikken på.

Jeg spør videre om de merker noe til det skumle viruset for tiden, om det virker inn på julehandelen.

–Ja, det er færre kunder, men de som kommer, handler mer enn før, slik at omsetningen er omtrent den samme.

Ikke vent til julaften

Jeg kjenner jeg ligger litt langt bak med mine juleforberedelser, nå når vi står der og snakker om jul. Men så er det jo enklere for meg og alle andre kunder, vi kan jo bare kjøpe det vi trenger når som helst, det trenger ikke planlegges.

–Men det nytter ikke å vente med å kjøpe pinnekjøtt til juleaften, selv om vi er åpen til klokken 14, sier Marie:



Her har noen kunder handlet i 50 år. (Foto: Åsta Årøen)

–Det er lurt å kjøpe den noen dager før, og så kommer et annet godt råd:

–Hold fast ved tradisjonen.

Ja, og slik er jo julen, den skal være gjenkjennelig fra år til år. Vi kommer nok ikke unna litt planlegging, alle sammen.

Espen fortsetter med å fortelle at han håper alle holder seg friske, ikke minst nå, i denne tiden, med Covid-19. Mange har nok blitt mer ensomme fordi de må holde seg mer hjemme. Og en del mennesker mangler sikkert noen å feire jul med.

–Kanskje vi i 2021 kan holde julemiddag i sambrukshuset for de som bor her? sier Espen når jeg spør han om han har noen drømmer for fremtiden.

–Ja, kanskje det? tenker jeg, men inntil videre må vi iallfall være flinke å støtte nærbutikken, den trengs.

Og så bestemmer jeg meg for å kjøpe pinnekjøtt i god tid. Det er snart jul.

Hverdag og fest

Mye er forandret, mye har vi prøvd å gjøre på nye måter, mye har vi måttet la være å gjøre, mye som ble planlagt ble det ikke noe av.

På ett eller annet tidspunkt kommer vi sikkert overalt tilbake til noe normalt, men foreløpig er hva som skjer de neste månedene usikkert, også i Løvestakksiden menighet. Gudstjenestelisten finner du på neste side: Gudstjenester søndag morgen har den kristne kirken i verden drevet med i to tusen år, og så sant det er smittevernmessig forsvarlig og mulig, blir det sann også i fortsettelsen.

Til vanlig skjer det også en hel del på hverdagene. For å være orientert om det som skjer, er det best å følge med på de måtene som er nevnt på side 2 i dette bladet.

Det som allerede er klart, er at det flere ganger utsatte **menighetsårsmøtet**, nå prøves avvirket onsdag 16. desember kl. 18 i Solheim kirke. **Den internasjonale gudstjenesten** som var tillyst

6. desember, må utgå. Det er rett og slett for vanskelig å planlegge noe såpass stort, når det er så usikkert om det kan bli noe av. Avlyst er også **julekonserten** i St. Markus samme kveld, av samme grunn. I det dette bladet blir laget, er det også usikkert om det blir noe av den årlige **juletreffesten** etter jul.

Derimot er det planlagt **krybbevandring/julespill** for barn og familier mandag 7. desember kl.18, og barna er også hovedpersonene i **Lucia-feiringen** i gudstjenesten 13. desember, 3. søndag i advent. (Les mer om begge deler på side 10.)

Søndag 18. oktober var det **høsttakkefest** i den internasjonale gudstjenesten i Solheim kirke, med mange barn og voksne. Stemningen var stor, men alt som skjedde, skjedde med blick på smitteverntreglene. Dagen før, lørdag

17. oktober, hadde vi en flott **konsert** i St. Markus med musikkstudenter (bildet) fra Griegakademiet og et nokså stort publikum. Allsangkvelden 4. november ble utsatt, før den ble avlyst. **Konserten** 14. november, som skulle by på musikk av noen av dette årets jubileumskonserter, måtte utgå. Slik var det også med den store **samlingen av frivillige medarbeidere** 28. oktober, men den skal vi ta igjen senere.

Mandager pleier det å være **vegetarmiddag** i menighetssalen i Solheim i samarbeid med Bærekraftig liv på Løvestakksiden mellom kl. 16 og 18, med **sangstund for barn** i kirkerommet kl. 17. Å ha inntil 90 mennesker fritt rundt bordene, som det kunne være frem til mars, går ikke nå. Men vi rakk å ha én middag, 26. oktober, med forhåndspåmelding og i trygge former, før det igjen ble stopp.

Også «**Solheimsstuen**», som foreningen Gode nabolag pleide å stå for om tirsdagene, er stilt i bero. Det samme gjelder **bibelkveldene** annenhver tirsdag med Knut Kvalsvik, men særlig bibelkveldene har vi håp om kan komme i gang igjen når det blir lov å samles en del mennesker.

Vi har i høst hatt noen forenklede **onsdagstreff** (formiddagstreff for voksne), uten servering, og disse vil starte opp igjen så snart som mulig, annenhver gang i St. Markus og Solheim.

Det har vært «**åpen kirke**» formiddager i både Solheim (onsdager) og St. Markus (fredager), i St. Markus med **formiddagsbønn**, og disse er det også meningen å fortsette med når det er trygt.

Ett nytt initiativ i høst er muligheten til å delta på **trening**, sammen med andre, utendørs, på tirsdager, slik du kan lese om i egen sak til høyre.



Musikkstudentene fra Griegakademiet blir takket med blomster av kantor Mariko Takei Myksvoll etter en vellykket konsert. (Foto: Privat)



Sankt Markus-sangerens vårplan

Sankt Markus-sangerne (se forrige menighetsblad eller menighetens nettside) skal etter planen delta på tre gudstjenester første halvår 2021.

- 14. februar, som er fastelavnssøndag
- 28. mars, palmesøndag
- 6. juni, sommerfesten

Sangerne øver lørdagen før gudstjenesten mellom klokken 14 og 17, og i tillegg den aktuelle søndagen mellom 9.45 og 10.30. Gudstjenestene begynner 11 og varer til ca. 12.15.

Gruppen er åpen for alle som har lyst til å være med å synge i gudstjenestene, og som også vil lære litt om stemmebruk og sangteknikk i kor av sangeren, dirigenten og pedagogen Tore Kloster. En kan være med én, flere eller alle gangene. Påmelding her <https://forms.gle/XZahFcUDndLkHTBHA>.

For øvrig:

Kontakt kantor Mariko Takei på mm857@kirken.no

Hva står på din ØNSKELISTE?

2020 har vært et merkelig år. Jeg har tenkt mye på alle de sosiale møtepunktene som ikke har vært som normalt. I kirken har vi måttet kaste oss rundt og sende gudstjenester digitalt, og ellers tatt telefonen til hjelp for å snakke med hverandre.

Vigdis Juliussen, diakonimedarbeider

Dette har gitt meg en solid påminnelse om hvor viktig det er at vi stiller opp for hverandre. Vi i kirken ønsker ikke å være en «klubb» for spesielt inviterte, vi ønsker å være en kirke for hele lokalsamfunnet, hele Løvtakksiden. Vi vil ikke bare være en menighet for de som kommer på gudstjeneste, vi ønsker å

være en menighet for lokalsamfunnet. Min drøm er at vi kan treffes på tvers av alder, nasjonalitet, språk og religion og ha det fint sammen. Jeg har et stort håp om at fellesskapet skal være så raust at vi kan møte hverandre med kjærlighet og respekt, uansett om vi er ulike på mange områder.

Jeg ønsker meg et varmt og godt fellesskap som bærer oss også når det er vanskelige tider. Jeg ønsker meg aktiviteter i menigheten som bidrar til å gjøre Løvtakksiden til et nabolag hvor vi smiler til hverandre, inviterer naboen vår på te og hjelper hverandre når livets utfordringer treffer oss med full styrke.

Til dette trenger vi i Løvtakksiden menighet DIN hjelp. Du har andre idéer, andre erfaringer og kanskje også andre sosiale behov enn meg. Hvis du skulle lage det perfekte møtestedet, hva skulle stått på programmet, hvem ville du invitert, hva ville du servert og når i uken skulle det vært?

På min ønskeliste står engasjerte naboer som hjelper hverandre, bidrar med det de kan og får det de trenger for å trives. Send meg gjerne din ønskeliste!

Finn formen med oss

Av Vigdis Juliussen

Pulsen øker, smilene er brede og heiaropene mange. Velkommen til Finn Formen med Friskliv! Hver tirsdag kl. 13–13.45 er det styrke- og kondisjonstrening bak Solheim Alderspensjonat.

Her samles en herlig gjeng med både unge, eldre, godt trente, lite trente og alt imellom. Felles for alle er et ønske om å ta vare på kroppen og være i aktivitet sammen andre. Dyktige instruktører viser og forklarer øvelsene, og vi andre tilpasser treningen etter eget ønske. Her er det ikke om å gjøre å springe lengst eller hoppe høyest, her handler det om å være med og gjøre kroppen klar for resten av livet!

Møt opp ved Solheim kirke kl. 12.45 for felles avgang ned. Her får du gratis trening ute sammen med trivelige folk, det eneste du trenger å gjøre er å knytte skoene og møte opp!



Solheim kirke – Hordagaten 28



St. Markus kirke – Lien 45

Trenger du kirkeskyss?

Ønsker du å bli hentet til kirken og kjørt hjem igjen i forbindelse med søndagsgudstjeneste, kan du ta kontakt med **diakon Vigdis (tlf. 948 29 037)** innen klokken 15 fredagen før den aktuelle gudstjenesten.

Gudstjenester i Løvsstakksiden menighet

Med forbehold om at smittevern hensyn og -påbud fra offentlige og kirkelige myndigheter kan føre til endringer, inkludert begrensning i antall deltakere og avlysninger.

6. desember kl. 11, 2. søndag i adventstiden, **St. Markus**, *Lukas 21,27-36*

13. desember kl. 11, 3. søndag i adventstiden/Luciadagen, **Solheim**, *Lukas 3,7-18 (Se side 10)*.

20. desember kl. 11, 4. søndag i adventstiden, **St. Markus**, *Lukas 1,39-45*

24. desember/julaften kl. 14 i **St. Markus** og kl. 16 **utenfor Solheim**, *Lukas 2,1-20 (Se side 5)*

25. desember kl. 12, 1. juledag, **St. Markus** *Johannes 1,1-14*

27. desember kl. 11, romjuls søndagen, **Solheim**, *Lukas 2,36-38*

3. januar kl. 11, Kristi åpenbaringsdag, **St. Markus**, *Lukas 2,40-52*

10. januar kl. 11, 2. søndag i åpenbaringstiden, **Solheim**, *Markus 1,3-11*

17. januar kl. 11, 3. søndag i åpenbaringstiden, **St. Markus**, *Johannes 4,4-26*

24. januar kl. 11, 4. søndag i åpenbaringstiden, **Solheim**, *Johannes 9,1-7.35b-38*

31. januar kl. 11, såmannssøndagen, **St. Markus**, *Markus 4,26-34*, familiegudstjeneste/«supersøndag»

7. februar kl. 11, Kristi forklarelsedag, **Solheim**, *Markus 9,2-13*

14. februar kl. 11, fastelavnssøndag, **St. Markus**, *Johannes 12,20-33*

17. februar kl. 18, askeonsdag **Solheim** *Matteus 12,38-42*

21. februar kl. 11, 1. søndag i fastetiden, **Solheim**, *Matteus 16,21-23*

28. februar kl. 11, 2. søndag i fastetiden, **St. Markus**, *Lukas 7,36-50*

7. mars kl. 11, 3. søndag i fastetiden, **Solheim**, *Markus 9,17-29*

14. mars kl. 11, 4. søndag i fastetiden, **St. Markus**, internasjonal/økumenisk gudstjeneste sammen med Bergen International Church, Bergen Chinese Christian Fellowship og Håp og Nådes Fjell Minister

21. mars kl. 11, Maria budskapsdag, **Solheim**, *Lukas 1,46-55*

28. mars kl. 11, palmesøndag, **St. Markus**, *Matteus 26,6-13*

Alle gudstjenester og kirkelige handlinger blir gjennomført i henhold til de regler, påbud og anbefalinger for smittevern som kommer fra ansvarlige myndigheter. Det gjelder også de begrensninger på deltakerantall som til enhver tid gjelder, og regler for registrering av gudstjenestedeltakere med navn og telefonnummer. Det er ikke kirkekaffe/servering etter gudstjenestene.